

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 035418 12 Rev
Dana, 30.01.2013. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Darka Osmića, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja T.Z. iz B., koga zastupaju punomoćnici dr M.M., advokat iz B. i M.T., advokat iz P., protiv tuženog KC B., koga zastupa punomoćnik S.Š., dipl. pravnik, zaposlena kod tuženog, radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 035418 12 Gž 2 od 22.8.2012. godine, na sjednici održanoj dana 30.01.2013. godine donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 035418 11 P 2 od 30.12.2011. godine odbijen je zahtjev tužitelja da se poništi odluka tuženog o otkazu ugovora o radu broj: 01-2854-3-10/08 od 27.06.2008. godine i rješenje broj: 01-2854-3-13/08 od 21.07.2008. godine, kojim je odbijen njegov prigovor izjavljen protiv te odluke, da se obaveže tuženi da vrati tužitelja na rad i rasporedi ga na poslove i radne zadatke koje je obavljao prije prestanka radnog odnosa, ili na druge poslove i radne zadatke, koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi i radnom iskustvu, te da mu isplati iznos od 74.797,75 KM na ime naknade plate, zajedno sa dospjelim obračunatim kamatama u iznosu od 12.676,00 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostepene presude pa do isplate, uz uplatu doprinosa za zdravstveno i penzijsko-invalidsko osiguranje, za period od 28.06.2008. godine do vraćanja na posao.

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 035418 12 Gž 2 od 22.8.2012. godine žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremenom revizijom, tužitelj pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako da se udovolji tužbenom zahtjevu ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje istom ili drugom vijeću drugostepenog suda.

U odgovoru, tuženi osporava navode revizije i predlaže da se ista odbije kao neosnovana.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja da se ponište odluke tuženog na osnovu kojih mu je otkazan ugovor o radu, a slijedom toga da se obaveže tuženi da ga vrati na posao i

isplati mu naknadu plate koju bi ostvario da nije došlo do prestanka radnog odnosa, zajedno sa zateznom kamatom, te uplati doprinose na ime zdravstvenog i penzijsko-invalidskog osiguranja.

Raspravljajući o zahtjevima tužitelja, provođenjem odgovarajućih dokaza i na osnovu nespornih navoda parničnih stranak, nižestepeni sudovi su utvrdili da je tužitelj radio kod tuženog od 1984. godine do otkaza ugovora o radu i da je obavljao poslove ljekara - specijaliste ginekologa u Klinici ...

Ministarstvo RS, CJB B., Sektor ... je obavijestilo tuženog da je dana 27.03.2008. godine podnesen izvještaj Okružnom tužilaštvu Banja Luka broj: KU - 770/08 o otkrivanju izvršioca krivičnog djela "protivpravni prekid trudnoće" iz člana 154. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske, izvršenog u vremenskom periodu od 23.03.2008. godine do 26.03.2008. godine, u privatnoj ginekološkoj ordinaciji (vlasništvo supruge tužitelja) u Ulici ..., a na štetu E.Ž. iz J., te da su dežurnom tužiocu sprovedeni tužitelj i dr M.J. (oba zaposlena kod tuženog) pod sumnjom da su počinitelji tog krivičnog djela.

Tuženi je, kod ovakvog obavještenja, donio rješenje broj: 01-2643-1/08 od 27.03.2008. godine kojim je, saglasno odredbama Pravilnika o radu, tužitelja udaljio sa rada, uz utvrđenje da to udaljenje može trajati najduže tri mjeseca, do kada će odlučiti o odgovornosti tužitelja, ili da će trajati do okončanja krivičnog postupka, ukoliko isti bude pokrenut protiv tužitelja. Tužitelj je izjavio prigovor protiv ovog rješenja koji je odbijen rješenjem nadležnog organa tuženog broj: 01.2643-03/08 od 04.04.2008. godine.

Zahtjevom za pokretanje disciplinskog postupka za utvrđivanje odgovornosti radnika broj: 01-2854-2/08 od 07.04.2008. godine, tužitelju je stavljena na teret teža povreda radne obaveze, koja se sastoji u opisu činjeničnih radnji koje su opisane u izvještaju policije, nakon čega je imenovana Komisija za ... rješenjem broj: 01-2854-3-2/08 od 07.04.2008. godine. Ova komisija je održala dva ročišta (04.6 i 25.6.2008. godine) kojima je prisustvovao tužitelj i iznio svoju odbranu. Saslušan je i predstavnik Strukovnog sindikata doktora medicine RS koji je izjavio: "smatram da je dr T.Z. nesmotreno izvršio konkretni pregled (misli se na pregled pacijentice E.Ž.), ali da nema elemenata dvojne prakse za što se u disciplinskom postupku tereti" slijedom čega je predložio da se i tužitelj i dr M.J. (protiv oba vođen jedinstven postupak utvrđivanja odgovornosti za povredu radne dužnosti) oslobode disciplinske odgovornosti. Na temelju rezultata ovoga postupka utvrđena je odgovornost tužitelja za težu povredu radne obaveze iz člana 98. stav 2. tačka 11. Zakona o radu - prečišćeni tekst, u vezi sa članom 113. istog zakona, jer je bez saglasnosti tuženog obavio pregled E.Ž. iz J. u privatnoj ginekološkoj ordinaciji svoje supruge, pa je donesena odluka broj: 01-2854-3-10/08 od 27.06.2008. godine (čije poništenje se traži u ovom postupku) o otkazu ugovora o radu s tim da mu radni odnos prestaje 28.6.2008. godine. Protiv ove odluke tužitelj je izjavio prigovor koji je odbijen rješenjem broj: 01-2854-3-13/08 od 21.7.2008. godine (čije poništenje se takođe traži), nakon čega je tužitelj podnio tužbu (05.8.2008. godine) kojom je pokrenuo ovaj spor.

Kod jasno utvrđene činjenice da je tužitelj pregledao Ernadu Žužić u privatnoj ordinaciji (van prostorija tuženog gdje je bio ovlašten - po zaključenom ugovoru o radu sa tuženim - obavljati takve preglede) što je izričito priznao pred disciplinskom komisijom (a pri davanju iskaza u svojstvu parnične stranke negirao, pa kasnije opet isticao da je pregled izvršio samo jednom) i što je ona potvrdila kada je saslušana kao svjedok u ovom postupku, uz nespornu okolnost da je tuženi proveo postupak utvrđivanja odgovornosti u svemu sukladno odredbama Zakona o radu („Službeni glasnik RS“ br. 38/00, 40/00, 47/02, 38/03, 66/03, 20/07 i 55/07 u kojem je objavljen prečišćeni tekst ovog zakona – u daljem tekstu: ZR) i odredbama Pravilnika o radu tuženog (od avgusta 2001. godine sa izmjenama i dopunama od 30.8.2005. i 12.3.2007. godine – u daljem tekstu: Pravilnik), to jeste - da je odluku o odgovornosti tužitelja donio ovlašteni organ tuženog (član 99. stav 2. ZR i član 37/8 Pravilnika), da je tužitelju omogućeno

da iznese svoju odbranu (član 128. stav 1. ZR i član 37/10 i 37/11 Pravilnika), razmotreno je i mišljenje sindikata (član 128. stav 1. ZR), a nije došlo ni do zastarjelosti pokretanja i vođenja postupka (član 41. Pravilnika u vezi sa članom 99. stav 1. ZR), nižestepeni sudovi nisu pogriješili kada su odbili zahtjev tužitelja za poništenje spornih odluka na osnovu kojih mu je prestao radni odnos, a posljedično tome i ostale zahtjeve (za naknadu plate i uplatu doprinosa).

Razlozi revizije kojima se pobijaju nižestepene presude nisu doveli u sumnju njihovu ispravnost i zakonitost.

Odredbom člana 113. ZR propisano je da radnik koji je zasnovao radni odnos sa punim radnim vremenom (kao tužitelj sa tuženim kao poslodavcem) ne može bez saglasnosti poslodavca, da za svoj ili tuđi račun ugovara ili obavlja poslove iz djelatnosti koje obavlja poslodavac. Prema tome, povreda ove zakonske odredbe može se izvršiti obavljanjem rada iz djelatnosti poslodavca sa kojim je zasnovao radni odnos sa punim radnim vremenom (tužitelj kod tuženog radi kao ljekar-ginekolog), kod drugog poslodavca i onda kada obavljanjem tog rada on lično ne ostvari nikakvu ekonomsku korist, slijedom čega su navodi revidenta – da nije E.Ž. naplatio pregled – bez uticaja na rješenje ove pravne stvari.

Suprotno tvrdnji revidenta, nižestepeni sudovi nisu imali nikakvog razloga da iskazu svjedokinje E.Ž. (koja je izjavila da je sa dr M.J. dana 25.3.2008 godine, ugovorila pregled kod tužitelja u privatnoj ordinaciji njegove supruge, radi izazivanja prijevremenog porođaja i da je tužitelj taj pregled i obavio, te joj dao odgovarajuću terapiju, a kasnije je ponovo primio u istoj ordinaciji u dva sata po ponoći, 26.3.2008. godine, nakon čega ju je uputio u bolnicu, kuda ju je, zajedno sa njenim roditeljima, odveo dr M.J.) ne poklone punu vjeru. Nema nikakvog logičnog i razumnog objašnjenja, niti ga tužitelj nudi, zašto bi svjedokinja dala ovakav iskaz ako on zaista nije istinit. Za ocjenu iskaza ove svjedokinje, cjeneći je zajedno i u vezi sa drugim provedenim dokazima, u smislu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 i 49/09 – u daljem tekstu: ZPP) nižestepeni sudovi su dali dovoljne i jasne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Revident ničim – osim svojim iskazom (koji su nižestepeni sudovi s pravom ocijenili nepouzdanim, jer je zainteresovan za uspjeh u ovoj parnici) da je obavio samo jedan pregled svjedokinje (mada je i to u jednoj fazi postupka osporavao) i to na molbu kolege dr M.J., da nije dao pacijentkinji nikakva abortativna sredstva i da je već pri prvom pregledu (25.3.2008. godine) predložio odlazak u bolnicu, a da nije bilo govora o davanju terapije za izazivanje prijevremenog porođaja, niti je to dokazano i da je drugi put (noću, 26.3.2008. godine) nije ni pregledao nego odmah, kada je vidio da krvari, uputio u bolnicu – ne dovodi u sumnju iskaz ove svjedokinje.

Osim toga i pod uslovom da je tačno da tužitelj nije svjedokinji dao terapiju za izazivanje prijevremenog porođaja i da takav postupak sa njom nije dogovarao, to nije od uticaja na rješenje spora kod činjenice da je on ovu svjedokinju pregledao van svog radnog mjesta koje ima kod tuženog i van radnog vremena, u privatnoj ordinaciji, vršeći tako posao iz djelokruga rada tuženog kao njegovog poslodavca, čime je postupio suprotno odredbi člana 113. ZR, jer za takvo postupanje nije imao saglasnost tuženog. Navod tužitelja, da je prvi pregled, a i kasniji prijem iste svjedokinje u privatnoj ordinaciji svoje supruge izvršio na molbu kolege (koji je takođe ginekolog) nikako ne opravdava ovakvo njegovo ponašanje, niti se čini logičnim, pa samim tim ni prihvatljivim. Tužitelj je, kako sam kaže, iskusan ljekar sa dugogodišnjim stažom, pa ako je mlađi kolega i htio njegovo mišljenje u vezi sa zdravstvenim stanjem svjedokinje logično i pravilno bi bilo da se te konsultacije i pregled obave u ustanovi (Kliničkom centru) gdje su

obojica radili i gdje postoje svi uslovi da se pacijentu pruži sva neophodna pomoć. Ovo i pod uslovom da se radilo o hitnom slučaju, kako tvrdi tužitelj, što takođe izgleda neuvjerljivo kod činjenice da je svjedokinja bila već u bolnici (kada je sa dr M.J., mimo redovne procedure, dogovarala pregled kod tužitelja) u kojoj je mogla i trebala dobiti pomoć ako se radilo o hitnom slučaju, što bi jedino bilo u skladu sa Hipokratovom zakletvom na koju se tužitelj uporno poziva.

Ni navodi revidenta da nije utvrđeno da je kod svjedokinje došlo do prijevremenog porođaja davanjem abortativnih sredstava i da nije (odgovarajućim vještačenjem po vještaku medicinske i saobraćajne struke) utvrđeno je li taj prijevremeni porođaj izazvala saobraćajna nesreće koju je svjedokinja, nedvojbeno, doživjela u noći 26.3.2008. godine, kada se zbog jakih bolova iz J. (gdje joj je u medicinskoj ustanovi nesumnjivo bilo moguće pružiti pomoć) uputila na ponovni pregled kod tužitelja – nisu od uticaja na rješenje ove pravne stvari. Tužitelju je, naime, u postupku utvrđivanja odgovornosti za težu povredu radne obaveze, stavljeno na teret da je postupao suprotno odredbi člana 113. ZR što predstavlja ponašanje (izričito zakonom zabranjeno) koje ima u vidu odredba člana 98. stav 2. tačka 11. ZR, a ne način na koji je on pregledao i liječio svjedokinju i kakvu joj je terapiju propisao.

Osim toga, ovakvi navodi predstavljaju prigovor pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju iz kojeg razloga se, shodno odredbi člana 240. stav 2. ZPP, revizija ne može izjaviti, što i dokaze, priložene uz reviziju na kojima temelji ove navode (pod uslovom da ih je mogao ponuditi u ovoj fazi postupka), čini irelevantnim za odluku u ovoj pravnoj stvari.

Ničim obrazloženi navodi revizije, da je pobijana presuda nerazumljiva i protivrječna razlozima, nisu osnovani. Drugostepeni sud je, uz valjano obrazloženje, prihvatio ocjenu provedenih dokaza koju je izvršio prvostepeni sud, savjesno i brižljivo je ocjenio i sve žalbene navode, te je dovoljno jasno i argumentovano obrazložio svoju odluku, pozivajući se na relevantne zakonske odredbe, sve u skladu sa odredbom člana 191. stav 4. i člana 231. ZPP.

Prema izloženom, revizionim navodima tužitelja nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude zbog čega je odlučeno kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić